

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/49/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314210375
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5314210375.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: R. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. nad F. XXX, proti odporkyni: H. Z., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, X., E. X, za účasti: Bc. E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. nad F. XXX, o zvýšenie výživného, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Čadca z 10. marca 2015, sp. zn. 16P/70/2014 - 95, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného na sumu 200 Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2014 do budúca zamietol. Zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4P/38/2012-59 zo dňa 13.12.2012 v časti určenia výživného a zvýšil výživné odporkyne na navrhovateľa na sumu 200 Eur mesačne s účinnosťou od 24.11.2014. Zameškané výživné vo výške 400 Eur povolil odporkyni splácať v mesačných splátkach po 50 Eur spolu s bežným výživným. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, keďže si trovy neuplatnil. Vykonaným dokazovaním zistil, že naposledy o výživnom navrhovateľa (v čase pôvodného rozhodnutia ešte maloletého) bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Čadca z 31.05.2012 č. k. 4P/38/2012-59 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina z 13.12.2012 č. k. 9CoP/119/2012-76, kedy bolo určené výživné na mal. R. na sumu 100 Eur mesačne. V čase posledného rozhodovania súdu o výživnom matka pracovala na Katastrálnom úrade v Žiline s čistým priemerným mesačným príjmom 540 Eur. Otec bol poberateľom výsluhového dôchodku 735 Eur, k tomuto príjmu si privyrábal ako vodič záchranej služby. Navrhovateľ v čase tohto rozhodovania súdu o výživnom bol žiakom základnej školy. V súčasnej dobe došlo k zmene pomerov na strane maloletého, ktorý je študentom 3. ročníka strednej školy. Zvýšili sa výdavky súvisiace so štúdiom, keďže na cestovné minie okolo 23 Eur mesačne, v škole chodí na obedy, na ktoré uhrádza mesačne 25 Eur, strava doma stojí okolo 180 eur, aktívne hráva futbal za Vysokú nad Kysucou, v súvislosti s čím si zakupuje kopačky 1x ročne v hodnote 150 Eur, 1x do týždňa chodí na tréningy, chodí na školské výlety, plavecký výcvik a podobne. Od posledného rozhodovania došlo k zmene pomerov aj na strane rodičov navrhovateľa, keďže medzitým sa títo rozviedli, predali rodinný dom vo Y. X. F., v ktorom spoločne bývali, pričom každý z nich obdržal sumu 35.000 Eur. Otec navrhovateľa si zakúpil rodinný dom za 15.000 Eur, ktorý zrekonštruoval a v ktorom spoločne býva s navrhovateľom. Otec si za účelom opravy a rekonštrukcie rodinného domu zobral úver vo výške 20.000 Eur. Otec si v apríli 2014 zlomil členok, bol práceneschopný 7 alebo 8 mesiacov. V dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu si otec v súčasnej dobe neprivyrába ako v minulosti, pričom musí uhrádzať všetky odôvodnené potreby navrhovateľa v jeho veku, na čo pri rozhodovaní prihliadal v zmysle zákonných podmienok (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine). Odporkyňa sa dňa 15.07.2014 presťahovala zo B. do X., kde v súčasnej dobe býva v prenájme spolu s dvoma dcérami. Na Katastrálnom úrade v Žiline matka dala výpoveď, založila si živnosť, ktorú dňom 05.03.2015 pozastavila. Odporkyňa mala v nájme nebytové priestory, z dôvodu vykonávania živnosti - obchodu s odevmi. Podľa tvrdenia odporkyne, táto mala z podnikania nulové príjmy a nulové výdavky. Celý nebytový komplex, v ktorom sa nachádzal obchod, sa musel búrať a musela zrušiť nájomnú zmluvu. Za

nájom nebytových priestorov odporkyňa platila nájomné od augusta 2014 vo výške 400 Eur mesačne. Nájomná zmluva bol ukončená ku dňu 28.02.2015. Súdu predložila Dodatok č. 1 z ktorého vyplýva, že nájomný pomer bol ukončený dohodou ku dňu 28.02.2015. Odporkyňa ďalej uvádzala, že v súvislosti s podnikaním si zobrala úver, aby si zakúpila tovar. Býva v 4-izbovom byte, za ktorý platí vysoký nájom. Obidve dcéry jej prispievajú na nájom bytu, každá po 100 Eur mesačne. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že odporkyňa bez dôležitého dôvodu ukončila výpoveďou pracovný pomer na Katastrálnom úrade v Žiline, čím sa dobrovoľne vzdala lepšieho zamestnania a poberania príjmu. Pokiaľ odporkyňa platí vysoký nájom za byt, mohla si zabezpečiť byt s menšou výmerou a platiť tak nižší nájom, čo nemôže byť na úkor výživného. Pokiaľ matka ukončila nájom nebytových priestorov, výdavky sa jej znížili o sumu 400 Eur mesačne. Odporkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že nemá žiaden príjem. Skutočnosť, že odporkyňa pozastavila živnosť, považoval za účelové konanie. Pokiaľ odporkyňa obdržala z titulu predaja domu sumu 35.000 Eur, nepreukázala, že by ich použila účelným spôsobom. Vzhľadom na súčasné odôvodnené pomery navrhovateľa, s prihliadnutím na skutočnosť, že otec sa o navrhovateľa riadne (osobne) stará, zaviazal odporkyňu platiť výživné na základe eventuálneho návrhu od 24.11.2014, t.j. od podania návrhu, vo výške 200 Eur mesačne.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie odporkyňa. Uviedla, že ukončila štátnozamestnanecký pomer na Katastrálnom úrade v Žiline, ale nie z dôvodu vyhýbania sa plateniu výživného, ale z dôvodu zmeny bydliska, pretože chcela začať podnikáť a zabezpečiť finančné prostriedky pre ňu a obidve dcéry, s ktorými chcela byť spolu. Dôvodom, prečo v X. zobrala do nájmu väčší - 4-izbový byt bola skutočnosť, že otec E. Z. dňa 21.11.2013 podal návrh o zverenie navrhovateľa do jej výchovy a opatery, s čím súhlasila. Otec si podal návrh na zníženie výživného voči plnoletej dcére L.. Zo spoločnej domácnosti odišla pre správanie sa E. Z., odsťahovala sa do podnájmu a aj napriek tomu, že doložila, že nemá z čoho žiť, súd ju zaviazal na platenie výživného vo výške 100 Eur mesačne. V roku 2014 predala spoločný rodinný dom vo Y. nad F. a pozemok, peniaze vložila do podnikania. Jej zámer z podnikania nevyšiel a musela pozastaviť živnosť. Súd vyhodnotil jej tvrdenie ako účelové s čím nesúhlasí, keďže svoje tvrdenie podložila aj písomnými dokladmi. Nemohla doložiť majetkové priznanie z daňového úradu, nakoľko žiadnu daň neplatila a preto nemala príjem. Má poskytnuté pôžičky, čo znamená, že nemá peniaze navyše. Od 19.05.2015 je registrovaná na úrade práce v Košiciach, pričom dňa 02.06.2015 si má prebrať rozhodnutia o zaradení do registra nezamestnaných. V súčasnej dobe žije v 2-izbovom byte, v ktorom nájom platí dcéra X.. Výška nájmu je 360 Eur. Žiadala rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že bude zaviazaná platiť výživné na navrhovateľa vo výške 50 Eur mesačne od 24.11.2014.

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Podľa jeho názoru je v možnostiach a schopnostiach odporkyne platiť určené výživné, keďže sama dokladovala, že má mesačné výdavky vo výške 1.800 Eur. Majetkové pomery odporkyne sú nadštandardné, tvrdenia odporkyne o tom, že chcela byť s rodinou (dcérami) je nepravdivé, keďže jedna dcéra X.ila v V. a druhá dcéra L. jej bola dobrá len ako zdroj príjmu. Po vzdaní sa stáleho príjmu začala podnikáť s odevmi, pričom podnikala od augusta 2014 do februára 2015. Nebyť tohto pojednávania, tak by podnikala naďalej, keďže k prerušeniu živnosti došlo len pár dní pred pojednávaním. Taktiež je zaujímavé, že odporkyňa z podnikania nemala žiadne príjmy ani výdavky, keďže podnikala pol roka za účelom dosiahnutia zisku. Odporkyňa na pojednávaní dňa 10.03.2015 uviedla, že sama platí nájom bytu 360 Eur + 200 Eur platili obidve dcéry, nakoľko nájomné bolo vo výške 560 Eur. Neuvedla ani to, že z dôvodu vysokého nájomného bude musieť ukončiť nájom 4-izbového bytu. Od 01.04.2015 odporkyňa už uvádza, že je nútená bývať u svojej dcéry X., ktorá má prenajatý byt v X.. Nájomné v 2-izbovom byte je 380 Eur a platí ho výlučne sama X.. Konanie o zníženie výživného na L. nie je doposiaľ ukončené. Odporkyňa disponuje sumou 37.500 Eur za predaj rodinného domu, z ktorej je schopná plniť si svoje záväzky. Skutočnosť, že sumu 37.500 Eur použila na podnikanie, nebola žiadnym spôsobom preukázaná, vychádzajúc aj z jej tvrdenia, že na podnikanie si vzala úvery, ktoré nedokáže splácať. Doposiaľ nebolo preukázané tvrdenie odporkyne o tom, že by bola na príslušnom úrade práce evidovaná ako nezamestnaná. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že odporkyňa sa znížila výdavky minimálne o 760 Eur - zánik nájmu nebytového priestoru - 400 Eur, zánik nájmu bytu, na ktorý prispieval sumou 360 Eur.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti uzneseniu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok okresného

súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., ktoré podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Preskúmaním veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd skutkový stav na základe vykonaného dokazovania nezistil a dospel k predčasnému záveru, že je dôvodné, aby odporkyňa bola zviazaná platiť zvýšené výživné na navrhovateľa vo výške 200 Eur mesačne s účinnosťou od 24.11.2014. V procesnom postupe okresného súdu došlo k tzv. inej vade konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáha (návrh podával v čase neplnoletosti navrhovateľa jeho otec, ktorý bol doručený okresnému súdu dňa 24.11.2014 - poznámka odvolacieho súdu), aby odporkyňa bola povinná platiť výživné vo výške 200 Eur mesačne, nakoľko od posledného rozhodovania súdu o výživnom došlo k zmene pomerov na strane navrhovateľa. Na pojednávaní konanom dňa 10.03.2015 (po nadobudnutí plnoletosti navrhovateľa) okresný súd pripustil zmenu návrhu, na základe ktorej navrhovateľ primárnym petitom žiadal, aby odporkyňa bola povinná prispievať na jeho výživu mesačne sumou 200 Eur počnúc od 01.09.2014 a eventúalnym petitom, aby odporkyňa bola povinná prispievať na jeho výživu mesačne sumou 200 Eur počnúc dňom podania návrhu, t.j. od 24.11.2014. Okresný súd z takéhoto vymedzenia petitu žalobného návrhu výrokom rozsudku (§ 155 ods. 1 O.s.p.) rozhodol tak, že návrh s primárnym žalobným petitom zamietol a návrhu s eventúalnym žalobným petitom v plnom rozsahu vyhovel.

Žalobný petit (údaj o tom, čoho sa navrhovateľ domáha) musí byť úplný, určitý a zrozumiteľný. Vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností v ňom obsiahnutých musí byť vykonané tak presne a jednoznačne, aby mohol byť uskutočnený výkon rozhodnutia (po materiálnej stránke vykonateľný), pretože súd nemôže účastníkovi priznať iné práva a uložiť iné povinnosti, než sú navrhované; žalobný petit musí byť svojim rozhodnutím celkom vyčerpaný a nesmie ho prekročiť (výnimky z tohto pravidla sú uvedené v § 153 ods. 2 O.s.p.).

O žalobu s eventúalnym petitom sa jedná vtedy, ak sa žalobca domáha, aby žalovanému bola uložená určitá povinnosť alebo aby bolo vyhovené inej požiadavke žalobcu (primárnemu petitu) a pre prípad, že primárny petit bude súdom zamietnutý, aby bolo rozhodnuté o ďalšej požiadavke navrhovateľa (eventúalnym petitom). O žalobu s eventúalnym petitom ide napríklad vtedy, ak sa žalobca domáha z dôvodu ochrany vlastníckeho práva vydania veci a pre prípad, že tomuto návrhu nebude vyhovené (žaloba na vydanie veci bude zamietnutá) sa domáha náhrady škody, alebo vtedy, ak sa domáha vypratania bytu a pre prípad, že tomuto návrhu nebude vyhovené (pretože sa zistilo, že žalovaný v byte býva na základe nájmovej zmluvy), privolí k výpovedi z nájmu tohto bytu.

V danom prípade, pokiaľ navrhovateľ sa domáhal zvýšenia výživného vo vzťahu k odporkyni tak počnúc dňom od 01.09.2014, ako aj počnúc dňom 24.11.2014, nejedná sa o návrh (žalobu) s primárnym a eventúalnym petitom, ale o (odstrániteľnú) vadu podaného návrhu z hľadiska jeho určitosti, keďže v konaní o určenie (zvýšenie) výživného musí navrhovateľ označiť čas (dátumovo), od ktorého dňa žiada priznať výživné, keďže súd je takýmto vymedzením nároku viazaný a preberá ho aj do znenia výroku v zmysle § 155 ods. 1 O.s.p.. Pokiaľ navrhovateľ v návrhu na začatie konania vymedzil rôzne časy vzniku uloženia povinnosti, je potrebné považovať podaný návrh za neurčitý, pričom okresný súd postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p. mal vyzvať navrhovateľa na odstránenie uvedeného nedostatku návrhu na začatie konania a až v prípade jeho odstránenia, v konaní mal následne pokračovať.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 2 O.s.p. vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojitelnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev (§ 200e) súd je povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhlí.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 153 ods. 2 O.s.p. súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

V prejednávanej veci okresný súd rozhodoval na základe podaného návrhu otca Bc. E. Z. podaného na Okresný súd v Čadci z 24.11.2014 v čase, keď navrhovateľ R. Z. bol ešte maloletý. V takom prípade v zmysle § 120 ods. 2 O.s.p. bolo uvedené nesporové konanie ovládané vyšetrovacou zásadou, ktorú zákon vyjadruje v súvislosti s výpočtom prevažne nesporových konaní v tomto zákone uvedených, okrem iného, aj vo veciach maloletých detí. Bolo preto povinnosťou okresného súdu vykonať dokazovanie v potrebnom rozsahu za účelom úplného riadneho zistenia skutkového stavu vo vzťahu k podmienkam uvedeným v § 78 ods. 1, § 75 ods. 1 v spojení s § 62 Zákona o rodine.

Zmenu pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine je možné definovať ako taký stav, ktorý je odlišný od stavu, ktorý bol rozhodujúci pri pôvodnom (predchádzajúcom) rozhodovaní. Zásadne sa musí jednať o zmenu závažnejšieho charakteru, t.j. o podstatnú zmenu.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáha zvýšenia výživného vo vzťahu k odporkyni (matke) na tom skutkovom základe, že došlo u neho k podstatnej zmene pomerov v odôvodnených potrebách, keďže od posledného rozhodovania súdu o výživnom - rozsudkom Okresného súdu Čadca z 13.12.2012 sp. zn. 4P/38/2012-59 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 13.12.2012 sp. zn. 9CoP/119/2012-76 - došlo k podstatnej zmene pomerov tým, že v súčasnej dobe je študentom 3. ročníka strednej školy. Zo súdnej praxe je zrejmé, že prestupom dieťaťa z nižšieho stupňa školy na vyšší stupeň školy (v danom prípade zo základnej školy na strednú) znamená aj zvýšené výdavky oprávneného rodiča (v danom prípade samotného navrhovateľa) na zabezpečovanie nielen nevyhnutných potrieb vznikajúcich štúdiom (cestovné, strava, školské výlety, príprava na budúce povolanie) ale aj ostatných výdavkov, ktoré súvisia s vekom dieťaťa, ako aj všetkých potrieb potrebných k jeho všestrannému vývoju. Skutočnosť, že na strane navrhovateľa došlo k podstatnej zmene jeho odôvodnených potrieb, bola v konaní preukázaná a účastníkmi konania nebola zásadne namietaná.

Rozsah vyživovacej povinnosti je podmienený veľa odôvodnených potrieb dieťaťa aj možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Možnosti sú chápané ako objektívna kategória, schopnosti ako subjektívna kategória. Konkrétne je potrebné zohľadniť vek, zdravotný stav, vzdelanie, manuálne zručnosti, pracovné návyky a pracovnú skúsenosť, flexibilitu, adaptabilitu, sociálnu ne(zrelosť) povinného rodiča, nepriaznivú situáciu na trhu práce, vysokú nezamestnanosť a podobne.

V prejednávanej veci okresný súd vychádzal zo skutkového zistenia, že možnosti, schopnosti a majetkové pomery odporkyne umožňujú platiť zvýšené výživné vo výške 200 Eur mesačne vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, že odporkyňa účelovo konala, keď rozviazala pracovný pomer u svojho predchádzajúceho zamestnávateľa - Katastrálneho úradu v Žiline, čím sa zbavila možnosti dosahovať vyšší príjem; neúčelne si zabezpečila nájom 4-izbového bytu, za ktorý platila vysoký podnájom, že z dôvodu ukončenia nájmu nebytových priestorov odpadla platba vo výške 400 Eur mesačne, že súdu nepreukázala, že nemá žiaden príjem a pozastavenie živnosti k 28.02.2015 považoval za účelové konanie.

Krajský súd hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania okresným súdom (v kontexte aj vyššie uvedeného ustanovenia § 120 ods. 2 O.s.p.) dospel k záveru, že okresný súd potrebné dokazovanie na zistenie úplného a riadneho skutkového stavu nevykonal, následne skutkové okolnosti nemohol vyhodnotiť v súlade s podmienkami uvedenými v § 132 O.s.p..

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že v čase pôvodného rozhodnutia súdu o výživnom odporkyňa v pracovnom pomere dosahovala priemerný mesačný čistý príjem 540 Eur. Okresný súd nezistoval, aký príjem dosahovala odporkyňa v čase ukončenia pracovného pomeru u jej predchádzajúceho zamestnávateľa - Katastrálneho úradu v Žiline. Preto záver o vzdaní sa lepšieho zamestnania a dosahovania príjmu vo vzťahu k jej súčasným pomerom, je predčasný. Je zrejmé, že po

rozvođe manželstva rodičov navrhovateľa, títo spoločne predali dom vo Y. X. F., pričom si rozdelili kúpnu cenu z titulu vyporiadania BSM každý po 35.000 Eur. Okresný súd podrobne nevypočul odporkyňu k tvrdeným okolnostiam, že akým spôsobom s uvedenými peňažnými prostriedkami naložila, prípadne akým spôsobom s nimi nakladala po začatí podnikania v X.. Pokiaľ odporkyňa tvrdila, že od začatia podnikania do jeho prerušenia, t.j. do 28.02.2015 nemala žiadne príjmy ale výdavky, v tomto smere bude potrebné zabezpečiť doklady z príslušného daňového úradu, prípadne si vyžiadať aj peňažný denník. Ďalej nie je zrejmé, či odporkyňa ukončila podnikanie na základe stavebných úprav nehnuteľnosti, v ktorej mala prenajaté nebytové priestory, alebo z iných dôvodov, keďže Dodatok č. 1 k Zmluve o nájme nebytových priestorov zo dňa 30.01.2015 sa v spise nenachádza (nebol zažurnalizovaný). Ďalej bude potrebné zistiť, že pokiaľ mala odporkyňa v podnájme 4-izbový byt v X., po akú dlhú dobu v nájme tento byt užívala, ak v odvolaní proti rozsudku okresného súdu už uvádza, že v súčasnej dobe obýva 2-izbový byt so svojimi dcérami. Ďalej bude potrebné zistiť aj jej súčasné pomery, ktoré nastali po rozhodnutí súdu prvého stupňa, keďže odporkyňa tvrdí, že je v súčasnej dobe evidovaná na Úrade práce v Košiciach, či v tejto súvislosti poberá dávku sociálnej pomoci, prípadne iné dávky a podobne.

Okresný súd dôsledne nezisťoval majetkové pomery aj na strane otca. Je zrejmé, že v čase pôvodného rozhodovania o výživnom otec poberal výsluhový dôchodok vo výške 735 Eur, pričom si ďalej privyrábal ako vodič záchranej služby. Okresný súd v rozsudku hodnotil, že v súčasnej dobe došlo k zmene pomerov na strane otca, ktorý v dôsledku zranenia, ku ktorému došlo v apríli 2014, si už nemôže privyrábať príležitostne, ako pred týmto zranením. Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia nezrejmil, o aké zranenie z hľadiska trvalých následkov sa jedná, ktoré by bránilo otcovi sa zapájať do pracovného procesu. Z odpovedí na lustráciu Sociálnej poisťovne krajský súd zistil, že pokiaľ otec bol zamestnaný v spoločnosti Falck Záchraná a.s. ako zamestnanec od 01.08.2012 do 31.10.2014, došlo k zníženiu vymeriavacieho základu, ako aj úhrnného poistného len za obdobie mesiacov apríl, máj, jún, júl, august 2014. Okrem toho bol otec evidovaný ako zamestnanec od 01.04.2014 do 31.07.2014 na Ministerstve vnútra SR - Centrum podpory Žilina, ďalej na základe Dohody o vykonaní práce - Výskumný ústav geodézie a kartografie v Bratislave a od 03.08.2015 je evidovaný ako zamestnanec v spoločnosti Prvá Personálna, spol. s r.o.. Na tieto okolnosti zamestnávania je potrebné otca navrhovateľa podrobne vypočítať, zabezpečiť si následné potrebné doklady o preberaní príjmu, ako aj výsluhového zárobku, keďže ako dôkaz o poberaní výsluhového dôchodku zo strany otca bolo súdu predložené rozhodnutie MV SR z 18.07.2013, o poberaní dôchodku od 01.07.2013 (o jeho zvýšení) vo výške 744,62 Eur, pričom nie je zrejmé, či sa jedná aj o aktuálny údaj.

Na základe uvedených skutočností, keďže okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k neúplným zisteným skutkovým zisteniam, na základe ktorých potom predčasne dospel k záveru o dôvodnosti návrhu navrhovateľa na zvýšenie výživného odporkyne na sumu 200 Eur mesačne a v procesnom postupe okresného súdu došlo k tzv. inej vade konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.